

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.837 van 25 november 2002
in de zaak A. 113.856/XIV-7589**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
 Bloemendalestraat 147

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Afghaanse nationaliteit, op 1 december 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 26 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 november 2001;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 17 juli 2001 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 25 juli 2001 beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 september 2001 deze beslissing bevestigt;

Overwegende dat de verzoekende partij, zonder naar Afghanistan te zijn teruggekeerd, op 9 november 2001 een tweede asielaanvraag indient; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 26 november 2001 besluit tot weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Betrokkene diende een eerste asielaanvraag in op 17/07/2001, die op 25/07/2001 onontvankelijk werd verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze beslissing werd op 06/09/2001 bevestigd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 09/11/2001 diende betrokkene een tweede asielaanvraag in. Betrokkene brengt geen nieuwe elementen aan die betrekking hebben op feiten of situaties die zich zouden voorgedaan hebben na de laatste fase in de procedure, tijdens dewelke hij ze kon aanbrengen.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.

(…).”.

2. Overwegende dat artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) als volgt luidt: "De Minister of diens gemachtigde, kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd bij een in het eerste lid bedoelde overheid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951. De nieuwe gegevens

moeten betrekking hebben op feiten en situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Een beslissing om de verklaring niet in aanmerking te nemen is alleen vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. Er kan geen vordering tot schorsing tegen deze beslissing worden ingesteld.";

Overwegende dat de verzoekende partij de vaststellingen in de bestreden beslissing, namelijk dat zij bij haar tweede asielaanvraag geen nieuwe gegevens heeft aangevoerd, die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin zij die gegevens had kunnen aanbrengen en die aantonen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, niet weerlegt met de loutere verwijzing naar de algemene toestand in Afghanistan zonder deze te betrekken op haar persoonlijke situatie; dat de Raad van State bijgevolg niet bevoegd is om kennis te nemen van de vordering tot schorsing;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig november tweeduizend en twee, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.